

(НЕКАНОНИЗОВАНА) СВЕТА МИЛИЦА КОСТИЋ –

Тропар, ГЛАС 8: [_____](#)

Због верности Богу и Божијој правди, пострадала си телом,
Земља се растужи, ал' спасила си душу, Небо се весели, а
преци се наши распеваше Небом, на капији Раја сretoше
те с песмом: "Име је твоје у Књизи Вечности, ући у Рај,
дете безсмртности". Ми на Земљи, род твој, кличемо ти у
глас: **Мученице нова, Милице**, моли се за нас!

**НАЈТУЖНИЈА ПРИЧА СРБИЈЕ - КАКО ЈЕ МИЛИЦА КОЈОЈ ЈЕ
ЧОЛА ПОСВЕТИО ПЕСМУ ПОСТАЛА СИМБОЛ СТРАДАЊА**

Прошло је више од 50 година од догађаја који је уздрмао
целу Југославију, а једну девојчицу ословио за симбол
страдања у насилном свету. Милица Костић је 1974.
године, бежећи од силоватеља, скочила са једне од
крушевачких вишеспратница, а онда, сачувавши своју
невиност на најтрагичнији могући начин, отишла у
легенду.

Милицу је група силеција намамила у стан. Била је
ученица Средње медицинске школе, а те несрећне ноћи,
скочила је са 11. спрата Куле Б како би избегла силовање.

Овај трагични догађај је изазвао велику пажњу
југословенске јавности, а у Крушевцу су тада
организоване демонстрације против насилника који су
касније осуђени на вишегодишње затворске казне.

Податке о самом догађају у стану истражни органи су
прикупили из саслушања и сведочења која је дало осам
особа. Кажемо осам, јер је поред седам изјава сведока дата

и још једна - у болници је проговорила и сама Милица. У закључаној соби, младић који је Милицу силом увукао, саопштио јој је шта хоће и због чега је доведена. Захтевао је од ње да се са тим сагласи, да се скине, јер нема другог излаза.

Међутим, Милица је то категорички одбијала молећи да то не чини и да је пусти.

Напасник се на све ово није обазирао, већ је и даље упорно настојао да Милицу принуди, уз истовремене покушаје да јој скине одећу. Она се и даље противила, а он је био упоран. На његову дрскост одговорила је плачем, молећи га да је пусти из собе.

У једном моменту, услед њене упорности, први насртљивац се мало поколебао и, излазећи накратко из собе у ходник, прокоментарисао осталима да треба да је пусте. Речи су биле следеће:

"Невина је, нећу да је дирам".

У претходним минутима Милица је учинила све што је могла да размекша срца злочинаца и да пробуди њихову савест. Све време је плакала и детиње их молила, али није вредело. Схватила је да ова преклињања и молбе неће помоћи. Схватила је да монструми неће одустати.

Из позиције из које није било могуће изаћи, а у немогућности да и даље пружа отпор, одлучила се на бекство. Знала је да ће је више мушкараца силовати. Решена да им то не дозволи, искористивши тренутак када је остала сама у соби, Милица је са 11. спрата скочила кроз прозор.

Након скока, Милица је у болници поживела још два дана. Наиме, у склопу зграде се налазио ресторан који је имао тенду, која је ублажила њен пад. Милица је прво пала на тенду, а затим на пластичну столицу. Брзом интервенцијом грађана, пребачена је у болницу.

Певач Здравко Чолић велики хит "Она спава" посветио је управо Милици Костић, која је преминула

након пада са 11. спрата Рубинове куле у Крушевцу давне 1974. године, јер је хтела да се спаси од силовања. Део песме:

Никад више снене очи, никад више црне косе, Никад више
ноге босе што је носе, што је носе, Неће видет' смирај дана
- Она спава, она спава..."

Интерсовање јавности и грађана Крушевца за догађај у Рубиновој кули био је велик. Исте вечери на месту догађаја се окупио велик број грађана и захтевао од надлежних најстрожије казне за починиоце. И наредних дана грађани су се окупљали на месту несреће, а скоро сви дневни листови у земљи су извештавали о догађају у Крушевцу, па је тако интересовање јавности за овај случај порасло у читавој земљи. Ипак уз сав труд лекара крушевачке болнице, а посебно Петра Машића, Милица је услед тешке контузије органа, преминула у подне 4. септембра.

Интерсовање и бес јавности, а посебно грађана Крушевца кулминирала је након Миличине смрти. На дан Миличине смрти 5. септембра, припадници милиције су ухапсили осумњичене за покушај силовања. Због велике огорчености јавности, једва су успели да од личновања одбране осумњичене. Сутрадан 6. септембра ђаци крушевачких средњих школа су у центру Крушевца протествовали против силеџија, а на челу поворке је ношена велика Миличина слика.

Милица је сахрањена 5. септембра 1974. године у родном селу Стројинцима, а њеној сахрани је присуствовало пар хиљада људи. На дан сахране крушевачке школе су обуставиле наставу, а Скупштина општине Крушевац је обезбедила 30 аутобуса за превоз ученика и грађана на сахрану. По одобрењу епископа жичког Василија, локални свештеник Мирослав Стефановић је Милици одржао опело. Насилници који су

Милицу отерали у смрт били су осуђени на вишегодишње затворске казне.

noizz.rs/noizz-news/godisnjica-smrti-milice-kostic-devojke-koja-se-ubila-da-ne-bi-bila-silovana/vfglgyy